

Iedereen leest

Jaargang 1 - Nr.1 | januari-februari-maart 2021 | Wintereditie

HUISARTS MICHEL DERUYVER (67)

“Laat je vaccineren en geef dit virus geen kans.”

» pagina 3

VERENIGING IN DE KIJKER:

“De Leestenaar moet terug de weg vinden naar het stadion van het nieuwe Leest”

» pagina 5

Iedereen leest “Iedereen Leest”

We hebben een naam! “Iedereen Leest”, zo heet onze dorpskrant vanaf nu. We kregen veel reacties op ons proefnummer: felicitaties, suggesties en ook constructieve kritiek. Je zal zien dat we met heel wat input al rekening houden. De meeste reacties kregen we op de vraag naar een naam voor onze boreling. De klassiekers ‘De Leestenaar’ of ‘Het Leestse Nieuws’ kregen veel stemmen. Titels met Zenne erin zoals “Zennekrant” kwamen ook veel voor. Dat ons Zennedorpje Leest heet, was voor veel creatievelingen te mooi om te laten liggen: ze bedachten dan ook allerlei combinaties met “Leest”. “Leestzenne” moest het tenslotte afleggen tegen “Iedereen Leest”, een titel die werd ingestuurd door Karel De Wit. We kozen hiervoor omdat de naam perfect uitdrukt waar we met onze krant voor staan. We hopen natuurlijk dat iedereen ons krantje leest, maar vooral hopen we dat het bijdraagt aan de verbinding tussen de Leestenaars. Tussen Leestenaars die hier al lang wonen, en zij die hier pas zijn neergestreken. Tussen jonge en minder jonge Leestenaars. We hopen dat iedereen zich hierdoor een beetje meer “Leest” voelt.

Onze krant zal dit jaar één keer per seizoen verschijnen, dit is onze wintereditie. Wij blijven hopen op jullie betrokkenheid en verwachten jullie reacties op ons nieuwe emailadres: iedereenleest@leest.be

De redactie

“Door in Zuid-Afrika te wonen, ben ik veel ruimdenkender geworden”

DAPHNE
VERSCHUEREN

» pagina 5

Kom bloed geven

Bloedafname Leest
van 17.30u - 20.30u
Feestzaal TER COOSE
Kouter 1a Leest

woensdag 3 maart
woensdag 2 juni
woensdag 1 september
woensdag 1 december

Maak een afspraak!

info@rodekruismechelen-bonheiden.be www.mechelen-bonheiden.rodekruis.be
Surf dus naar www.mechelen-bonheiden.rodekruis.be en kies onder de rubriek ‘Geef bloed of plasma’ een afspraakmoment. Van harte welkom!!

» pagina 7

**Binnen
zonder
bellen!**

JOSÉ KEULEMANS
& ROZA VERLINDEN

“We missen het dorpsgevoel van vroeger”

COLUMN

“MIJN GEDACHT!” Handige machine of groente die in boeken wurmt?

door
Bart Lauwens

Al geruime tijd blijf ik op mijn honger zitten. Corona houdt de deur van ons dorps huis dicht en dat noodzaakt mij om op een andere manier mijn leesvraat te stillen. Gelukkig stond mijn Kerstlijstje vol boekentitels en kan ik weer enkele dagen overleven. Voor vuilniszakken en wandelbrochures en de gezellige babbel met dorpsconsulent Geert Laarmans, moet ik nu andere pistes volgen om ze te verkrijgen.

Op algemene aanvraag gaat “Het Stad” kortelings in ons dorp een “LEESTOMAAT” placeren om ons verder te helpen met de zoektocht naar allerlei noodzakelijkheden en hebbedingetjes. Automaten zijn machines die verrichtingen uitvoeren zonder rechtstreeks, volledig menselijk, gestuurd te worden. Deze installatie zou gefinancierd worden met de restant aan middelen voor de Sporthal-site.

Via de “LEESTOMAAT” kan je vuilniszakken aankopen in alle bestaande kleuren en ook de wandelbrochures van Rivierenland, De Slak of een gratis Leest Geweest-wandeling kan je er meepikken. Het aanbod kan alleen maar groeien door suggesties van alle burgers. Misschien kan er ook een luik voorzien worden waar je volkse verhalen, oude en recente foto's of toeristische informatie kan opvragen of deponeren? De laatste uitgaven van uw favoriete dorpsblad “Iedereen Leest” zijn ook op te vragen. Want de meeste mensen gebruiken de papieren gazetten om hun aardappelschillen in kwijt te geraken. En dan blijkt dat je net nu de “Zoeker” wil oplossen of dat bewuste en veelbesproken artikel wil lezen waar je bij de eerste inkt

te diagonaal was doorgedaan. Pech! Dus vlug even naar het dorp!

Als de “LEESTOMAAT” ter hoogte van het dorps huis een succes blijkt dan is “Het Stad” bereid om meerdere exemplaren te verdelen over ons grondgebied. Mogelijke locaties zouden dan “Van Praet”(kruispunt van Grote Heide met Kleine Heide en Juniorslaan) en het nieuwe sportcomplex aan VV.Leest kunnen zijn? Wie andere locaties in gedachte heeft kan ze altijd binnenbrengen en verdedigen bij de betrokken stadsdiensten. Voor Leest kan dat op donderdag 1 april tussen 9 en 12u in het dorps huis. Maar respecteer de geldende coronamaatregelen!

Wie niet bedreven is met de gesofisticeerde apparatuur van de “LEESTOMAAT” en bang is om, zo rood als een tomaat van schaamte, af te druipen omdat zijn opgevraagde boeken plotseling verdwenen zijn, kan altijd een hulplijn inschakelen.

U ziet het... “Het Stad” zorgt voor alles! En nu nog hopen dat de glimlach van Geert er wordt ingestopt!

KRONIEK VAN EEN DORP

Leest ligt aan de Zenne

Gelukkige mensen hebben geen geschiedenis, zo luidt het gezegde. Leestenaar Bart Lauwens vindt nochtans zijn geluk in het zich verdiepen in de geschiedenis van ons Zennedorp. 2020 was het jaar dat de Leestenaar al wandelend zijn dorp ontdekte. Wie door het landschap struint, staat niet altijd stil bij hoe iets ontstaan is en hoe het zich door de eeuwen heen heeft gevormd. In deze rubriek laat hij je Leest ontdekken op een andere manier.

In den beginne...

De Zenne zoekt meanderend een weg door ons grondgebied. Ze bepaalt op een soortgelijke manier het beeld van de dorpen Epegem, Weerde, Zemst, Hombeek, Leest en Heffen. Hombeek en Leest zijn zelfs evenknieën van elkaar. Qua opbouw, oppervlakte, ligging, bodemindeling, grenzen, enzovoort, vinden we veel gelijkenissen. Leest is een nagenoeg rechthoekige blok van 931 hectare tussen Heffen en Hombeek. In het noorden grenzen we met de Heidestraat aan Heffen en in het zuiden met de Larestraat aan Hombeek. In het westen scheidt de Zwarte Beek ons van Tisselt en in het oosten zorgt het bruggenhoofd van de Zenne voor de scheiding met Mechelen. Over sommige grenspunten en stroken weiden werd er geregeld getwist met de buurdorpen.

Het mondingsgebied van onze Zenne en van de Dijle vormden in de oudheid een éénheid. De oorsprong ervan gaat terug tot de Megalithische Tijd (late Steentijd en Bronzen tijdperk). Het concept van de megalietenbeschaving steunde op het uitzetten van lijnen waarop merktekens werden geplaatst. Dit gebeurde met een graad van nauwkeurigheid die niemand kon begrijpen. De lijnen die men in Mechelen terug vond, kan men onmogelijk verklaren. De overeenkomsten met andere gebieden en de door de eeuwen getrotseerde toponiemen (=plaatsnamen) geven soms meer duidelijkheid. Menhirs en dolmen hadden een rituele en astronomische functie. Ze bevonden zich meestal op sacrale plaatsen. Het centrum van de sacrale plaats was de offertafel of druïdensteen. Ten tijde van de Romeinse invallen werden de druïden haast uitgeroeid en kregen de steen veelal een andere functie. Op vele plaatsen werden het merktekens of grenspalen aan een Romeinse heirbaan. In onze regio is de druïdensteen van Zemst-Laar (Halve Steen) de enige die de eeuwen overleefde. Nu nog ligt hij aan de oude heirbaan Mechelen-Asse. Het is een natuurstenen blok die eerst een offersteen was en later door de kerstening een voetstuk van een kruisbeeld werd. Ter hoogte van Leliëndaal (Hombeekse oud-kloostersite aan de Zenne op de grens met Leest) vonden archeologen een vuistbijl en schraapmesjes wat bewijst dat er hier toen al nederzettingen waren. In de opgesomde Zennedorpen zijn verschillende vondsten gebeurd. Elementen die in de ene locatie verloren gingen, bleven in de andere bewaard. Via de wisselwerking kunnen we tot een vrij volledig beeld komen van hoe het hier was.

Donjon aan de Zenne

De Zennedorpen hadden een dubbel uitzicht. Oostelijk was er de vruchtbare strook van weiden, beemden, akkers en kouters die

gebruikt werden voor de landbouw en de veeteelt. De westelijke helft werd gedomineerd door de bossen en een overgangsgedebied dat bestond uit heide en woeste velden. Langs de overkant van de Zenne aan de kant van Mechelen loopt een smalle strook van broek- en donklanden. Ze waren bestemd voor turfwinning, als veeweiden en voor de productie van hooi. Overlopen we de bedding van de Zenne in vogelvlucht dan valt het op dat deze rivier kronkelt en een bochtig, meanderend verloop kende. Ter hoogte van de dorpscentra is er een rechtlijnig verloop. Dat wijst op het verleggen van die rivierloop. Over die werken zijn geen geschreven bronnen gevonden waardoor men vermoedt dat ze waarschijnlijk ten laatste uit de 13de eeuw stammen. Vanaf dan vinden we immers wel documenten terug.

Aan alle belangrijke overgangen waren er versterkingen gebouwd. Overal vinden we een dorps hof of een donjon terug. In Hombeek kennen we Wolputte (gekend als Baron van Zon of heden restaurant Achilles) en Carmosteijn nabij Leliëndaal die allemaal mottes (kunstmatig opgeworpen aarden heuvels omgracht en met een kasteel erop) met een donjon (versterkte woontoren) waren. In Leest had je de omwalde motte “Hof van den Broecke” aan de Kerkenblokweg. In Heffen lag een versterkte motte en het torenbolwerk waar de ketting over de Zenne aanhing. De Zenneweg die langs al die versterkingen liep was heel bepalend voor het ontstaan van de dorpskernen.

VOLGENDE KEER » Hoe onze dorpskern en parochie ontstonden op een kruispunt van wegen.

SPUITJE OF NIET?

Jeff Peeters (29)
JONGE ONDERNEMER

Niet twifelen

Jeff Peeters is een jonge ondernemer van het landbouwbedrijf Vers en Gezond en levert zelfgekweekte groenten in pakketten aan huis. Jeff kiest zeker voor een spuitje. “Het virus komt van China, maar het vaccin wordt hier gemaakt. Dat stelt mij gerust. Moest het andersom zijn, dan zou ik er wel over nadenken. Dat ik nog een tijdje zal moeten wachten op mijn prikjes, stoort mij niet. Ik rij van deur tot deur met de groenten. We houden ons al bijna een jaar aan de maatregelen. Op de duur ben je er al goed aan gewoon. Mijn oma (84) in het rusthuis in Puurs is al gevaccineerd. Mijn beurt komt wel.” (Idn)

Yves Cremie (52)
SLAGER

Waarom lang wachten?

Dorpslager Yves Cremie hoort in zijn winkel mensen die een beetje bang zijn voor de prikjes. “Dat is niet nodig. Er gaan geen miljoenen vaccins de wereld rondgaan als ze niet veilig zijn. Ik begrijp alleen niet waarom de mensen er zolang moeten op wachten. Op één halve zondagvoormiddag krijgen ze alle Belgen, als het verkiezingen zijn, aan de stembureaus. Maar nu we ons zo snel mogelijk moeten beschermen tegen het virus dan duurt dat maanden. Niemand die dat begrijpt. Dat we naar de Nekkerhal moeten rijden voor een prikje, dat vind ik een ideale plaats. Je krijgt er tenminste je auto kwijt.” (Idn)

Karen Jacobs (36)
SCHOOLDIRECTEUR

Uitkijken naar uitstappen

Karen Jacobs is schooldirecteur van basisschool De Spiegel en staat voortdurend in contact met andere mensen, zowel groot als klein. “Een verplaatsing naar de Nekkerhal voor de bevrijdende prikjes vind ik helemaal niet erg. De leerkrachten en ikzelf kijken vooral uit naar het moment dat we met onze kinderen weer allerlei toffe activiteiten kunnen organiseren. Leuke uitstappen, klasdoorbrekend werken, feestjes met de ouders en grootouders. Het moment van de ‘bevrijding’ komt stilaan in zicht. Ik denk dat de knuffels rijkelijk gaan uitgedeeld worden. We kijken er allemaal enorm naar uit.” (Idn)

Alfons Leemans (58)
GEPENSIONEERD

Dit leven is geen oplossing

Fons Leemans heeft tot zijn pensioen in de medische sector gewerkt en zit op het spuitje te wachten. “Liever vandaag dan morgen een prikje. Ik wil er desnoods veel verder dan in de Nekkerhal voor rijden. Zo leven, zoals vandaag, dat is geen oplossing. Hoogtijd dat we samen met vrienden en kennissen nog eens een pint mogen drinken en een babbeltje slaan. Nu weten we maar eerst wat we missen. Ben actief binnen de KWB in Leest. Wij zijn een actieve vereniging. Maar sinds corona zijn al onze activiteiten geschrapt. Dat is goed voor een tijdje, maar dit duurt te lang voor héél veel mensen. Geloof mij!” (Idn)

HUISARTS MICHEL DERUYVER (67):

Laat je vaccineren en geef dit virus geen kans

“Dat ik de covid-ellende op het einde van mijn carrière nog moet meemaken is beangstigend. Ik raad al mijn patiënten aan om zich te laten vaccineren. In een ver verleden heb ik gezien wat een ravage infectieziekte aanrichten. Maar ook vandaag in ons eigen dorp. Een van mijn patiënten, een 56-jarige vader van twee kinderen, is aan het virus bezweken. Dat hakt zwaar op mij in. Het vaccin is de enige weg naar weer een normaal leven”. Dat zegt Michel Deruyver die 33 jaar huisarts is in Leest en met nieuwjaar volgend jaar de fakkel doorgeeft aan zijn zoon Dominique.

Michel Deruyver heeft in zijn loopbaan een succesvolle praktijk met 2.500 patiënten opgebouwd. Er komen vooral Leestenaars, maar ook mensen uit Hombeek, Heffen en Willebroek over de vloer.

“Een aantal zeggen mij dat ze geen vaccin laten zetten, of twifelen om dat te laten doen. Dat begrijp ik niet. Ik zal iedereen blijven aanraden om dat wel te doen. We zijn in Leest toch vrij zwaar met Covid-19 geconfronteerd geweest. Ik heb heel erge dingen gezien. Een man van 56 jaar, vader van twee kinderen, heb ik opgevolgd. We kregen alle dagen foto's doorgestuurd. Dat waren verschrikkelijke beelden. De man is 33 dagen op de intensieve zorgen beademd geweest. Ik weet hoe vreselijk het virus kan toeslaan”, vertelt dokter Deruyver.

In een jonger leven heb je ook ervaren hoe hard infectieziekte toeslaan? “Voor ik in 1988 hier in Leest met een praktijk ben gestart, heb ik 7 jaar in Congo, het toenmalige Zaïre, gewerkt. Daar heb ik gezien hoe ziektes, zoals malaria en ebola, vele mensenlevens heeft gekost. Maar de gezondheidszorg daar mogen we niet vergelijken met deze van bij ons. Het is een totaal andere maatschappij.”

Ervaring in vaccineren

Zoon Dominique (32) is er ondertussen komen bijzitten. Hij studeerde in 2014 af als arts in Leuven en gaat in de voetsporen van zijn vader treden. “Dat in afwachting dat ikzelf met enkele collega's een huisartsenpraktijk ga starten, in een nieuwbouw die wordt opgetrokken naast mijn ouderlijke woning”, geeft Dominique mee.

Of ze gaan ingeschakeld worden in het vaccinatieproces dat binnenkort op gang komt voor het gros van alle Leestenaars? “Precieze informatie hebben we nog niet”, klinkt het. “Om te gaan helpen prikjes geven in de Nekkerhal staan we niet te springen. Spuitjes kunnen door alle verpleegkundigen gegeven worden. Er is genoeg werk in onze praktijk”, geeft Dominique mee.

Dokter Deruyver voegt daar meteen aan toe dat ze veel ervaring hebben met vaccineren. “Wij organiseren ieder jaar de griepvaccinatie. Tien jaar geleden was er de uitbraak van de Mexicaanse griep. Dat mochten de huisartsen wel doen. We hebben ervaring met multidoses vaccins en we kunnen dat – zoals we bij de Mexicaans griep gedaan hebben – perfect in onze praktijk organiseren, zonder dat er contact is met andere mensen. We zijn aan huis gegaan bij de

mensen die zich niet konden verplaatsen. Dat zal met het Pfizervaccin, dat in extreme vriestemperaturen moet bewaard blijven, onmogelijk zijn. Wellicht geeft het komende vaccin van Johnson & Johnson wel perspectief aan huisartsen om het toch zelf te kunnen toedienen. Zoals dat nu ook voor griepvaccins het geval is.”

Immuniteit

“Ik ben toch wel geschrokken hoeveel mensen met vragen zitten over het spuitje dat ze straks aangeboden krijgen”, zegt Michel Deruyver. “De nadelen van het vaccin zijn puur hypothetisch. Het zal de enige manier zijn om immuniteit te krijgen. Doe het voor jezelf, maar ook om mensen uit je omgeving te beschermen. We willen toch allemaal naar ons normaal leven van voor maart 2020 terug of niet?”

Eind december gaat Michel met pensioen. “Een beetje voor mijzelf, maar vooral voor mijn echtgenote die al die jaren dag en nacht in de weer is geweest. Wat ik in mijn vrije tijd dan ga doen? Een keertje meer vissen. Ben vandaag eerder een platonische visser (lacht). Dat moet een keertje veranderen”, zegt onze sympathieke Leestse huisdokter.

(LDN)

Dokter Michel Deruyver en zoon Dominique

PROFESSOR EN LEESTENAAR PIETER ANNAERT :

Veilige vaccins snoeren deze sluipmoordenaar de mond

Wanneer we straks de zo langverwachte prikjes gaan krijgen, is dat dan wel veilig genoeg? Het vaccin is toch in een recordtempo ontwikkeld. “Dat is perfect veilig. Dat dit er zo snel aankomt, is te danken aan 50 jaar technologische ontwikkeling in allerlei

studies die er in de geneesmiddelenonderzoek zijn geweest”, zegt onze dorpsgenoot Pieter Annaert, professor in de farmacokinetiek aan de KULeuven en echtgenoot van apotheker Isabelle Storme.

Pieter Annaert (49) is, zoals zijn vrouw Isabelle, apotheker van opleiding. Voor een postdoctoraat verbleef hij met zijn vrouw twee jaar in de VS, meer bepaald in de staat North Carolina. Het waren voor hem belangrijke stappen om ervaring op te doen op vlak van wetenschappelijk onderzoek naar nieuwe geneesmiddelen.

“Klopt. In de VS heb ik vooral onderzoek gedaan over de rol van de lever in de afbraak van geneesmiddelen in ons lichaam. Daarna, ondertussen twintig jaar geleden, ben ik vijf jaar werkzaam geweest bij Janssen Pharmaceutica in Beerse. Mijn focus lag ook daar vooral in het domein van de farmacokinetiek, dat zich bezighoudt met de lotgevallen van een geneesmiddel in ons lichaam.”

In 2005 is de professor terug aan het KULeuven terecht gekomen voor de start van een academische carrière. “Daar ben ik eerst aangesteld als assistent-professor. Ondertussen heb ik daar mijn weg gevonden en een onderzoekslabo uitgebouwd met focus op farmacokinetiek. Onze specialiteit in Leuven is werken met levercellen. Mogelijk kunnen we de informatie in de toekomst

gebruiken om betere geneesmiddelen te ontwikkelen”, vertelt de professor.

Snel en veilig vaccin

Veel van de nieuwe geneesmiddelen die nu worden ontwikkeld hebben een biologische oorsprong en moeten de komende jaren een revolutie in de gezondheidszorg ontketenen. “Het feit dat we nu de mogelijkheid hebben om op korte termijn een veilig vaccin te ontwikkelen, is het gevolg van 50 jaar technologische ontwikkeling in allerlei studies die er zijn geweest. Kijk maar eens naar de enorme impact van vaccins op infectieziekten. De typische kinderziekten zoals mazelen, windpokken en dikoor (bof) komen nog zelden voor. Waarom? Omdat kinderen allemaal worden ingeënt. Wanneer er voldoende gevaccineerd wordt, houden we die ziektes volledig weg. Ze komen nog voor in derdewereldlanden omdat daar niet genoeg prikjes worden gezet.”

Volgens de professor hebben we alles te danken aan de uitgebreide ervaring en vele inzichten die de voorbije halve eeuw in de medische en farmaceutische wetenschappen werden bekomen. “Dit

hebben we te danken aan inspanningen en investeringen van zowel universiteiten als farmaceutische industrie. Je kan het vergelijken met de evolutie die onze computers hebben ondergaan. Stel dat de coronacrisis 20 jaar vroeger was uitgebroken, dan was geen overleg via video- en teleconferenties mogelijk geweest. Via deze kanalen kunnen we communiceren, ervaringen en documenten delen naar alle uithoeken in de wereld. De mensen moeten beseffen dat de technologische evolutie in de gezondheidswetenschappen de rode loper heeft uitgerold voor farmaceutische bedrijven om bijzonder snel te schakelen én meerdere veilig vaccins te produceren”, verzekert professor Annaert.

Laten vaccineren

Willen we van het coronavirus afgeraken dan is de weg naar de eindstreep duidelijk volgens professor Annaert. “Met het vaccin bouw je een afweersysteem op. Wie gevaccineerd is plaatst als het ware een schild in zijn/haar lichaam. Wanneer het virus binnenkomt staan ‘soldaten’ klaar om ‘de vijand’ onmiddellijk te herkennen. Dat

leger van soldaten in ons lichaam moet zich even organiseren. Dat duurt een paar dagen of weken voor dat iedereen gemobiliseerd is. Eens je gevaccineerd bent, is je lichaam voorbereid om de oorlog met de vijand aan te gaan. Wanneer dan het virus komt aankloppen, wordt het meteen herkend en door ‘de soldaten’ in de kiem gesmoord en terug naar af gestuurd.”

Als we ons allemaal laten vaccineren kan het snel gaan. “Een vaccinatiegraad van 70% zal nodig zijn. Als dat lukt wordt de kans klein dat nog iemand ziek wordt. Het virus zal zich niet meer kunnen vermenigvuldigen. Er moet al veel pech mee gemoeid zijn dat kleine lokale uitbraken zich dan nog voordoen. Maar een grote verspreiding, wanneer 70 procent van de bevolking gevaccineerd is, zal zich niet meer doorzetten. Corona heeft al veel mensenlevens gekost. We hebben de mogelijkheid om deze sluipmoordenaar eindelijk te stoppen. De kans is extreem klein dat we een nadeel van de vaccinatie gaan ondervinden. Waarom moeten we dan nog twifelen?”, besluit onze Leestse professor.

(LDN)

VV Leest

In 1973 werd Vlug & Vrij Leest opgericht door creatieve duizendpoot, Gust Emmeregs. Het kindje van August "Gust" Emmeregs zou een turbulente geschiedenis beleven.

Terwijl het toenmalige FC Telstar nog actief was in de Katholieke Sportfederatie debuteerde de nieuwe Leestse voetbalclub meteen in de competitie van de Belgische Voetbalbond. Het speelde met stamnummer 8077 in geelblauwe kleuren. Men begon in de Antwerpse 4de Provinciale en kon na vier jaar via de eindronde promoveren naar 3de provinciale. Een seizoen later, in 1979, stootte de club door naar 2de Provinciale maar degradeerde meteen. Vanaf 1982 was het hoogconjunctuur bij Leest want in

vier jaar tijd klom V.V. van 3de Provinciale naar 4de klasse. Uit die tijd dateert ook de voor een klein dorp impressionante tribune op de terreinen aan de Dorpstraat. Gust Emmeregs stak heel zijn ziel in de club en haalde met wisselend succes een hoop vedetten en pseudo-vedetten naar Leest.

In 1988 behaalde Leest zijn beste klassering ooit in de clubgeschiedenis door op de vijfde plaats te eindigen in Bevordering. Vlug & Vrij werd een middenmoter tot men in 1991 als allerlaatste eindigde en terug naar de Provinciale reeksen werd gestuurd. Men kon zich relatief handhaven in 1ste Provinciale tot men in 1997 laatste eindigde en naar 2de Provinciale degradeerde. Het ging toen van kwaad naar erger want V.V. Leest zakte in twee jaar naar de laatste reeks. In 2004 konden enkele spelers en trainers

zich niet meer verzoenen met de structuur van de club en besloten dan maar een eigen voetbalvereniging op te richten. V.V. Leest kon zich kort herpakken door in 2006 opnieuw te promoveren naar 3de Provinciale. Maar in 2009 zakte de club terug en men besloot om ermee op te houden. Stamnummer 8077 verdween samen met de club maar V&V blijft verder bestaan door de achtergelaten infrastructuur, de vele verhalen en foto's van weleer.

Leest United

Enkele personen uit de achterban van V.V. LEEST richtten in 2004 een nieuwe club op onder de naam LEEST UNITED met stamnummer 9456 en spelen voortaan in licht- en donkerblauwe gecombineerde outfit.

Het in 1987 opgerichte zijprojectje van SK Heffen, Racing Heffen, speelde in het Liefhebbersverbond op een plein tussen de Gentse Steenweg en de Leuvense Vaart te Battel. Door stijgende successen van SK Heffen ebde de aandacht weg van het kleine Racing en kwam het stadion leeg te staan. Met Leest United kwam het snel tot een akkoord om het complex over te nemen en te renoveren. Sinds 2004 was de nieuwe Leestse ploeg actief in 4de Provinciale. Na het seizoen 2018-2019 volgde de promotie naar de 3de provinciale maar het seizoen daarop degradeerde de club echter terug door de vervroegde stopzetting als gevolg van de Corona pandemie. De sterkte van de ploeg ligt in het feit dat heel wat Leestse kameraden, die niet tot voetballen kunnen komen in hogere regionen, hier op een balletje kunnen trappen in competitieverband. Een lokaal netwerk van supporters zorgt dan weer voor een sterke achterban.

SK Rapid Leest

In 1967 startte men in "café Telstar" (het huidige "Witte Goud") onder impuls van waard Jean Van Dam en de plaatselijke bakker, Fons Hellemans, met een echte voetbalploeg om de jeugdige cafégangsters een sportief alternatief aan te bieden. De ploeg kreeg logischerwijs de naam: F.C. TELSTAR en de cafébazin zorgde voor de uitrusting.

Naast de Zennebrug (achter het huidige benzinestation Holemans) toverde men een wei om tot een waardig voetbalveld. Bij de start van de competitie in het zuivere Liefhebbersverbond (KKSFB) in 1968-1969 improviseerde men nog kleedkamers bij "Den Apers" in "Het Brughuis". Op 12 oktober 1969 vond de officiële inhuldiging plaats van een volwaardig "stadion". Met een 16-tal leden kwam men uit in de A-reeks terwijl een reserveploeg vriendenwedstrijden afspelden. Dat eerste seizoen eindigde men op één punt van de leider maar mocht er maar één ploeg stijgen.

omdat ze steeds tweede eindigden in hun reeks. In het seizoen 1974-1975 promoveerde de ploeg naar 3de afdeling en door toevoeging van een nieuwe reeks verkreeg men het volgende jaar een nieuwe promotie. Op 5 februari 1977 werd de naam F.C. TELSTAR gewijzigd naar S.K.(Sport-Kring) Leest en werd het een vzw. In 1982 startte men ook met S.K. Ladies. Zij speelden aanvankelijk vriendenmatches en tornooien. Na 15 jaar activiteit in het Katholiek Sportverbond werd in 1983-1984 de stap naar de competitie van de Belgische Voetbalbond gezet. In 4de provinciale trok men een ruimer publiek aan

Tijdens het seizoen 1969-1970 en 1970-1971 won hun juniorploeg zelfs tweemaal de finale van de Antwerpse nacompetitie "Beker Schurmans". Tijdens de volgende seizoenen kreeg de eerste ploeg de koosnaam "Poulidor van de voetbal" toegemeten

door de vele derby's waardoor ook de verplaatsingen beperkt bleven.

Door de inschrijving in deze competitie moest er ook voor een jeugdwerking gezorgd worden. De meeste spelers kwamen vanuit de Racing Mechelenacademie. Ook de dames gingen toen van start. Onder stamnummer 3737 spelen ze in rood-donkerblauwe uitrusting. Dankzij de financiële steun van supportersclub "Blauw-Rood" (*28/04/1984) kreeg de club meer aanzien en bekendheid. In 1985-1986 promoveerde men naar 3de Provinciale. Door de gedurfde transferpolitiek en de continuïteit speelde men voor de derde keer op rij kampioen en kwam men uit in 1ste Provinciale. Door de jaren heen bleef men zich handhaven en werd de competitie gekleurd door de derby's met buur V.V. Leest en de strijd om "De ploeg van 't dorp". In de jaren '90 kwam het fusieverhaal een paar keer aan bod. Uiteindelijk ging men in zee met Rapid Mechelen. Het seizoen 1992-1993 startte men als S.K. RAPID LEEST. Af en toe werd er geflirt met Bevordering of zakte men naar 2de en zelfs 3de Provinciale. Vandaag draait men terug mee in 1ste Provinciale.

STOP ZWERFVUIL

Word peter of meter van een stukje Leest

Corona bracht veel wandelaars en fietsers naar Leest, maar met hen ook een enorme toename van het zwerfvuil. Grote zwerfvuilacties zijn nu niet toegelaten, maar je kan wel peter of meter worden van een stukje Leest. Wil je je engageren om het zwerfvuil in een bepaalde straat onder controle te houden, dan krijg je afvalzakken en een 'grijper' om dit vuil de baas te kunnen. Je kan deze middelen afhalen in het Dorpshuis, omwille van Corona alleen op afspraak met onze dorpsconsulent Geert Laarmans, geert.laarmans@mechelen.be, 0477/471 386.

Als je je registreert op www.mechelen.be/eloket-peter-meter-openbaar-domein, dan ben je ook verzekerd en nodigt de stad je post-corona uit op een drink om je te bedanken.

the working group

let's work

Juniorslaan 57 - 2811 Leest - t. 015 499 500
hello@theworkinggroup.be
www.theworkinggroup.be

VERENIGING IN DE KIJKER:

Voetbalfusie op til!

De twee Leestse voetb ploegen zijn in een gevorderde fase van fusiebesprekingen. Dit moet een ploeg opleveren met een aanbod voor elke Leestenaar en een trouwe schare supporters. Stad Mechelen faciliteert de fusie door investeringen in moderne infrastructuur.

Tijdens W.O. 1 had Leest al een voetbalclub. De "Lustige Boeren" voetbalden op een speelklaar gemaakt stuk bos. Vanaf 1920 verhuisden ze naar een terrein dat eigendom was van Eugeen Geerts op de Kleine Heide. Een in 1937 in de Winkelstraat ontstaan ploegje hield het zes jaar vol. De overgebleven spelers verenigden zich als F.C. LEEST op een terrein aan de Rendelbeekhoeve. In de jaren zestig was sport voor het gemeentebestuur geen prioriteit en bleef voetbalcompetitie beperkt tot sporadische matches straat tegen straat of Leest-Dorp tegen Leest-Heide, op een hobbelige wei.

Pas in 1967 wordt in café "Telstar" (waar nu 't Witte Goud huist) de voorloper van huidige eerste Provinciale SK RAPID LEEST opgericht. In 1973 ontstond VLU & VRIJ LEEST, een ploeg die tot in Bevordering geraakte maar in 2009 werd opgedoekt. In Mechelen was je voor de Racing of voor de Malinwa. Bij ons koos je voor "den Telstar" of voor "de Vévé". Het waren twee clubs waarvan de supporters bij wijze van spreken elkaars bloed konden drinken. Derde speler LEEST UNITED werd in 2004 boven de doopvont gehouden en speelt nu in derde Provinciale.

Wat ooit onmogelijk leek is nu in aantocht: een fusie die een belangrijke positieve en sportieve stap voorwaarts betekent voor het toekomstige dorpsleven. Ik legde mijn oor te luisteren bij Kristof Vandenhende, lid van de denktank van dit ambitieus project.

Wat was de aanleiding van deze fusie en waar willen jullie naar toe?

Op dit moment zijn er twee financieel gezonde clubs die vele jongeren en volwassenen in Leest de kans geven om op een bal te trappen. Enerzijds heb je SK RAPID LEEST dat elk jaar ambitieus de voetbalschoenen aantrekt en zich op dit moment handhaaft in eerste Provinciale. Buiten een zeer getalenteerde fanionploeg bezitten ze ook

een uitstekende jeugdwerking van waaruit goede voetballers doorgroeien naar het seniorenteam. Anderzijds heb je LEEST UNITED als alternatief. Zij acteren momenteel in de lagere provinciale reeksen. Zij zijn een sterk met Leest verankerde vereniging, wat een pluspunt is. Op zondag tel je steeds een 100-tal trouwe toeschouwers. Vele dorpsjongeren krijgen bij dit team de kans om in een eerste ploeg te spelen.

De bedoeling van de fusie is om de werking van beide ploegen in elkaar te schuiven zodat je nog één zeer ambitieuze ploeg in hogere Provinciale hebt voetballen en een tweede elftal in de lagere regionen van het Provinciale competitief bezig blijft zodat iedereen die een jeugdopleiding genoot en vrienden heeft gemaakt, de kans krijgt om binnen één club aan sport te doen en plezier te maken zonder te moeten doorstromen naar een andere gemeente of vreemde ploeg.

Nu creëert men een vertrouwde zone waar iedereen in éénzelfde omgeving meegroeit van kleine sjotter tot volwassen voetballer. Het is een doorloopproject voor elke jonge gast tot en met de veteranen binnen dezelfde club. De moeilijke en lastige keuze die men ooit moest maken om bij een team te gaan voetballen, valt weg en Leest kan weer genieten van een groeiende sportclub.

Op dit moment zijn er gesprekken aan de gang en wil men al bepaalde ideeën uitwisselen en doorvoeren. Beide clubs starten het volgende seizoen in hun eigen reeks. Vanaf het seizoen 2022 zal de samensmelting een feit zijn en hebben we in Leest één voetbalclub.

Waar gaan jullie spelen en wat gebeurt er met de huidige locaties?

De site rond de sporthal "Kouter" (ondanks haar naam gelegen in de Dorpstraat) met het vroegere V.V.Leest-complex krijgt een

volledige make-over en zal worden uitgerust met voetbal- en sportvelden, een loopspiste of Finse piste en enkele fitnessstoelsetten in open lucht zoals in het Vrijbroekpark te Mechelen. Op de parkings komen ook oplaadpunten voor elektrische wagens en fietsen. De schaatsbaan wordt afgebroken en de sporthal uitgebreid. Deze site moet een ontmoetingsplek worden voor de Leestenaar en andere sportievelingen. (n.v.d.r.: zodra we meer informatie hebben over concrete plannen laten we u dat weten.)

Het terrein van SK Rapid Leest aan de Zennebrug, ligt in een natuurgebied en zal terug aan de natuur gegeven worden. Men gaat de ondergrond ontharden waardoor het natuurgebied Robbroek kan uitbreiden. De pleinen aan de Gentssteenweg in Battel, waar Leest United nu zijn wedstrijden speelt, zijn gelegen in bosgebied. Men is reeds begonnen met aanplantingen waardoor op termijn deze oppervlakte terug als bos wordt ingekleurd.

Waar willen jullie binnen 10 jaar staan?

De Leestenaar moet terug de weg vinden naar het stadion van het nieuwe Leest. Als supporter, als ouder of familielid en als betrokken Leestenaar. Op zaterdag en zondag hoopt men terug volk rond de jeugd velden te vinden en een trouwe supportersgroep om de twee seniorploegen aan te moedigen. Binnen een vijftal jaar zouden we graag met een damesploeg starten en G-voetbal willen promoten als er voldoende ruimte en kandidaten zijn. Veel zal afhangen van het enthousiasme en de honkvasheid van spelers, supporters en sympathisanten. We willen dus een draagvlak creëren waar alle ideeën en positieve energie worden verzameld en kunnen verder groeien. Suggesties en helpers zijn altijd welkom!

Hebben jullie al een nieuwe naam voor de club en in welke kleuren gaan jullie spelen?

Dat wordt de volgende weken op onze werkvergaderingen besproken. Misschien zou het leuk zijn als de lezer en Leestenaars meezoeken naar een nieuwe naam en dito kleuren? (n.v.d.r.: Stuur jullie suggesties door naar iedereenleest@leest.be dan bezorgen we het aan de verantwoordelijken!) B.L.

Leests voor beginners

Er zijn mensen die na de "feesten" en het voortdurend coronaperitieven toe zijn aan een periode van een alcoholstop. De "Tournée minerale" komt dan net op tijd. Voor wie tijd krijgt om bij te studeren, plaatsen we hier een eerste les "plat" Leests. Het thema van de les is misschien interessant voor wie binnenkort terug zijn favoriet terras bezoekt wanneer de horeca weer opengaat.

- Wie veel drinkt "ij nen droege lijver" of "a -j- ij -d-en droege kijl" of "a kan nogal wa wégzette" of "a is nen boemelijr" of "a zèupt er nog ni neuffes"
- Wie dikwijls dronken wordt "drinkt zich gijre e stukske in zane kraag"
- Wie vlug drinkt zonder zwelgen "ij ginne slikker" of "drinkt gelèik en spons"
- Wie dronken is "is wa teut of turreluut" of "ij wa deep in 't gelas gekeeke"
- Wie erg dronken is "ij-d-e stuk in zen voote of in zen botte" of "ij is kriminèel" of "zoe zat as e patat"
- Na de lockdown "geun woa is oêp de lappen en kunne woa nog es tege den toeg pisse" en dan roepen we tegen de waard die ons pint tapt "van onder môtte zôe na ni zien as ze van bouve ma goe vol is"

Schol... doe ze nog es vol!

Liësts veu gevorderden

Ne kestboeëm.

Manne, manne, na adde 'k verleë jaar toch wel iet veu zekers.

'k wee ge 't, 't ei veu iederieën een belabberd jaar geweest. Dië corona ei ons gieën deugd gedaan. Da in ons kot bloaëve was wel noeëdeg, maar da was wel gieëne kado eh.

Hielder dage oep aven allieën touës, da was ni plezant.

Na nen touëd adde 'k wel iet gevonne oem mouë bezig 't ave. 'k ad mouë langs 't internet nen 3-dee-puzzel aangeschaft, ieëne van 1.158.342 stukskes, ne kestboeëm, 1,85 m oëg. As 'em oep touëd af was dan konne 'k dieë mê Kestmis in m'n living zette.

Een goe gedacht doecht 'ek.

Na een weik zat 'k al oep 15 cm hoeëgte, ja da ging in orde kome.

'k zat al aan stukske 165.328 en toen viel menne frang. Da was gieëne kestboeëm. Die manne adden iet verkieërd geleverd.

Z' adde dieë puzzel waarschouëlek verkieërd geëteerd. Da komt ervan eh, ge besteld da oep zoeëne goeiekoeëpe Chinese websaait veu een dedde van de proaës van iere, ja, dën kunde zoeë iet veu emme eh.

M'n goesting was natuurlek over. Allee, gieëne kestboeëm mê Kestmis.

'k em de lampekes dën maar aan de kas g'ange en de kestballe aan de luster. Dan hadde 'k toch een bitje kestsfeer in ouës.

Seg, ei 't er soems iemand van aale goesting oem dieë puzzel vëdder af te make? 'k mut er nikske veu emme, gewoeën komme'n ale. Ik kan toch nikske doen me nen treurwilg.*

VeeWee

**Treurwilg = SALIX BABYLONICA. Is een boom van de wilgenfamilie. Kan een hoogte bereiken van 10 tot 15 meter. De glanzende bruine takken zijn hangende vandaar de naam: treurwilg.*

Hoe vergaat het Leestenaars in het buitenland?

We vragen het aan Daphne Verschueren in Zuid-Afrika.

“ Door in Zuid-Afrika te wonen, ben ik veel ruimdenkender geworden. ”

Leestenaar Daphne Verschueren en haar echtgenoot Aaron

In het eerste nummer van deze nieuwe dorpskrant kon je een artikel lezen over 'De Band', een maandblad uit Leest dat als doel had de band te verstevigen tussen Leestse soldaten in het buitenland en het thuisfront. Daardoor lieten we ons inspireren voor deze rubriek, waarbij we Leestenaars die uitgeweken zijn naar het buitenland hun verhaal laten doen.

Het is anno 2021 natuurlijk een pak gemakkelijker om contact te leggen met het buitenland dan ten tijde van 'De Band'. Een paar klikken op de computer en we hebben verbinding met Daphne Verschueren (30) in Zuid-Afrika! Aan haar zomerse outfit is meteen duidelijk dat Daphne in een ander klimaat vertoeft. "Het is hier 28 graden, dus heerlijk weer", vertelt ze. Op hetzelfde moment is de lucht in Leest grijs en schommelen de temperaturen nét boven het vriespunt. Wat een verschil!

Daphne is de dochter van Jan Verschueren en Simonne Moernaut uit de Kloosterhoeveweg in Leest. Als ze opgroeit, hecht ze zich al snel aan het dorpsleven. "Ik heb heel mijn jeugd in de chiro gezeten. Leest is echt mijn dorp, waar ik mijn vrienden heb en mijn sociaal leven zich afspeelde", vertelt Daphne. "Als je tien jaar geleden in onze vriendenkring zou gevraagd hebben wie van ons er in het buitenland zou belanden, was ik de laatste aan wie ze dachten", voegt ze er lachend aan toe. En toch!

VERLIEFD OP ZUID-AFRIKA

Daphne gaat op haar achttien ergotherapie studeren in Brussel. In 2013, als ze in het laatste jaar van de opleiding zit, moeten de studenten op buitenlandse stage. "Samen met een medestudente vertrok ik naar Kaapstad, Zuid-Afrika. We hielpen er mee in in een voorziening voor buitengewoon onderwijs." Na drie maanden stage moet Daphne weer naar huis, maar in die korte tijd is ze verliefd geworden op het land. "Een paar maanden nadat ik afstudeerde, besloot ik opnieuw naar Kaapstad te trekken, om er zes maanden vrijwilligerswerk te doen, bij dezelfde school die ik leerde kennen tijdens m'n stage." Verliefd op het land was ze al, maar tijdens haar tweede verblijf in Kaapstad duikt er ook een andere verliefdheid op, voor Aaron, een jongen die Daphne al had leren kennen tijdens haar stage." Na de zes maanden vrijwilligerswerk en middenin een prille relatie moet Daphne opnieuw huiswaarts, maar Aaron en zij besluiten een lange

afstandsrelatie te proberen. Drie jaar lang pendelen ze over en weer: "Aaron kwam in de vakantie naar België, ik ging tussen het werk door af en toe naar daar", vertelt Daphne. "Makkelijk was het zeker niet, maar ik heb nooit getwijfeld of het wel de moeite was. Ik voelde dat het moeilijker zou zijn zónder hem." Toch gaat drie jaar pendelen niet in de koude kleren zitten, en dus valt de beslissing: in 2017 verhuist Daphne naar Zuid-Afrika. "Aaron ging nog voor z'n master, ik kon daar werk zoeken, dus was het logisch dat ik daarheen verhuisde."

Ondertussen zijn we enkele jaren verder. Daphne werkt als ergotherapeut in een school voor kinderen met autisme. De jongen op wie ze als twintiger verliefd werd, mag ze ondertussen haar man noemen. Ze wonen in een buitenwijk van Kaapstad en reizen samen de wereld rond. Het dorpsmeisje van weleer is een heuse wereldburger geworden.

HEIMWEE NAAR LEEST

Natuurlijk heeft Daphne Leest wel gemist. "Het is echt een ander leven hier. Ik was altijd meer een dorps- dan een stadsmens. Ik zag mezelf bijvoorbeeld nooit in Mechelen wonen. Dan is het verschil tussen Leest en Kaapstad meteen wel héél groot", lacht Daphne. "Zuid-Afrika is een prachtig vakantieoord, maar als je hier woont, stoot je al gauw ook wel op een aantal nadelen. Vooral op het gebied van veiligheid." Daphne vindt dat mensen in België, en zeker in Leest, niet altijd beseffen hoe veilig het bij ons is. "Als je hier in de auto stapt, mag je bijvoorbeeld je handtas niet naast je op de zetel leggen. Die moet je in de koffer steken, uit het zicht. Je moet veel meer nadenken over wat je doet, wanneer je buiten gaat of waar je kan wandelen zonder problemen." Dat heeft even gedruerd, geeft Daphne aan, voor ze dat doorhad. "Maar je went eraan, je past je aan en op de duur wordt dat heel normaal." Gelukkig heeft Daphne zelf nog nooit iets ergs meegemaakt, net omdat de voorzichtigheid haar daar ook wel echt is ingeprent.

Regelmatig krijgen Daphne en Aaron de vraag van familie en vrienden, of ze op een dag toch in België zullen komen wonen. Ze begrijpt die vragen wel, maar: "Momenteel zitten we hier goed. Mochten we erover denken om een gezin te starten en ons echt te 'settelen', zouden we wel naar België verhuizen." Dan komt het verlangen naar een dorp weer op. "Liefst zouden we ons dan toch in Leest of omstreken vestigen. Al zal dat voor Aaron ook wel wennen zijn: hij heeft altijd in de stad gewoond, en in Kaapstad heb je de zee én de bergen vlakbij. Vanuit Leest zijn grotere steden als Antwerpen of Brussel wel snel bereikbaar, maar de zee en de bergen zal hij toch moeten inruilen voor de velden!"

Als het ooit zover komt brengen Daphne en Aaron in elk geval wat van de Zuid-Afrikaanse mentaliteit mee naar Leest: "In België denken we veel meer in hokjes. Iemand die we niet kennen of die er anders uitziet, gaan we sneller ook als 'anders' beschouwen. In Zuid-Afrika is de culturele mix zoveel groter, waardoor er ook een grote openheid is." Daphne beseft dan ook dat ze op een paar jaar tijd meer heeft geleerd over andere culturen dan tijdens de eerste twintig jaren van haar leven in België. "Ik keer sowieso met een andere, veel ruimere blik terug." (KV)

Wie zoekt die vindt

GEZOCHT: Zweedse paardjes

Om haar verzameling aan te vullen, is Karen op zoek naar een typisch souvenir dat mensen uit Zweden meebrengen: een handbeschilderd houten paardje, meestal rood, soms ook blauw. Wie zo'n paardje heeft liggen en er van af wil: geef een seintje op het mailadres charaj@gmail.com.

Ben je op zoek naar iemand om eens mee te gaan wandelen, naar hét ontbrekende voorwerp in je verzameling, of heb je iets in de aanbieding? Dan kan je daar vanaf nu een niet-commercieel zoekertje voor plaatsen in Iedereen Leest! Mail jouw zoekertje naar iedereenleest@leest.be of schrijf naar Iedereen Leest p/a Kouter 116 2811 Leest.

GEZOCHT: donkergroene ringmap met handgeschreven bladeren in

Een lezeres liet ons weten op zoek te zijn naar een groene ringmap, die ze kwijtraakte in het najaar van 2019. Niet zomaar een ringmap, maar één met een grote emotionele waarde. In de ringmap zitten handgeschreven bladeren, neergepend door haar zoon, meer dan dertig jaar geleden. Op het eerste blad staat de titel 'Ons moeder was efkes weg', de map is ongeveer een drietal cm dik en heeft een harde kaft. De ringmap werd

vermoedelijk meegegeven met iemand in september, oktober 2019, helaas kan onze lezeres zich niet meer herinneren aan wie ze de map meegaf. Onze lezeres benadrukt dat ze de map vooral terug wil. Stel dat ze beschadigd is, of vuil, dan is het geen enkel probleem. Ze wil vooral de map terug, of ze wil wéten wat er met de map gebeurd is. Doet dit verhaal een belletje rinkelen? Heb jij de map thuis liggen of weet jij waar ze te vinden kan zijn? Je kan de map anoniem binnenbrengen bij onze redacteur, op het

adres Winkelstraat 18, in Leest. Alle tips over de verloren ringmap zijn welkom op ons mailadres iedereenleest@leest.be

GEZOCHT: Webmaster

De Dorpsraad van Leest beheert de website www.leest.be. Om regelmatig nieuwe berichten te posten zijn we op zoek naar een vrijwilliger die één of twee uur per week nieuwe berichten op onze website wil posten. Contacteer: iedereenleest@leest.be

Hoe is het om je roots in dit dorp te hebben? Wat is typisch voor een Leestenaar? En waarom komen mensen in Leest wonen? Dat kom je te weten in deze reeks 'Binnen zonder bellen'. Wij brengen burensamen, mensen die naast mekaar wonen en van wie de ene kant hier z'n wortels heeft, de andere kant hier misschien nog maar enkele jaren woont. Hoe kijken beide kanten naar wonen en leven in ons dorp?

Deze keer brengt deze rubriek ons naar het midden van de Kouter, de lange straat die Leest met Hombeek verbindt. Zo ongeveer in het midden van die straat wonen José Keulemans (88 jaar) en Rosa Verlinden (82 jaar). Het zijn overbuurvrouwen, maar ook al decennialang zeer goede vriendinnen, wiens wortels diep in de Leestse grond zitten. "In 1959 is mijn man zaliger, August Van Roy, die afkomstig was uit Nieuwenrode, ons huis beginnen te bouwen, en in 1960 zijn we verhuisd", vertelt Rosa. Hun huis stond haast naast haar ouderlijke thuis, ver moest ze dus niet!

Binnen zonder bellen!

**"Een buurtfeest
zou inderdaad
tof zijn!"**

Ellada Obodovskaya (34)
en Michael Baten (36) met
dochtertje Mona (2,5)

Overbuurvrouwen José Keulemans (88 jaar)
en Rosa Verlinden (82 jaar)

José werd in Leest geboren in 1932, verhuisde toen ze één jaar oud was met haar ouders naar Mechelen en groeide in de stad op tijdens de oorlogsjaren. Ze trouwde in Mechelen, maar in 1957 verhuisde ze met haar man weer naar Leest, in de buurt van familie. "Mijn tante en nonkel woonden hier en hadden nog een tweede huis gebouwd. In dat huis zijn wij komen wonen." Zo kwamen de twee vrouwen mekaar tegen in Leest. Rosa: "We hebben alletwee drie kinderen, en waren tegelijk zwanger van het derde. Die gingen tegelijk naar de crèche, en naar school. De kinderen werden opgehaald door de schoolbus, die hier vlakbij stopte. En zo leerden we mekaar goed kennen."

Ook in het Leestse verenigingsleven zagen ze mekaar regelmatig: "We waren bij de fanfare betrokken, bij VEVOC, bij de KWB, en als er iets georganiseerd werd, waren wij vaak vrijwilliger." In Leest werd altijd veel georganiseerd, vertellen ze: "De chiro gaf een bal, de VEVOC gaf een bal, er waren veel feesten. En dat was niét met traiteurs: wij kookten voor de verenigingen. Zo hebben we eens samen meer dan 600 kaaskroketten gemaakt!"

Door hier meer dan zestig jaar te wonen, hebben ze Leest wel zien veranderen. Rosa: "Het dorp is enorm verstedelijkt, er zijn natuurlijk héél veel huizen bijgekomen." Ze voelen ook wel dat het echte, samenhangende dorpsgevoel verminderd

is. "De mensen hebben minder tijd voor alles", merkt José. Ze zouden het ook heel fijn vinden als er toch weer een buurtfeest georganiseerd wordt. "Zo zouden we de mensen die hier de laatste jaren rond ons zijn komen wonen, een beetje beter leren kennen." Wat hen ook een leuk idee lijkt, is om een rommelmarkt in de straat te organiseren. "We missen het dorpsgevoel van weleer." Tegelijk begrijpen ze dat de tijden veranderen, dat mensen allemaal gaan werken en steeds minder tijd hebben. "Wij gaan dat ook niet meer veranderen, op onze leeftijd."

Naast Rosa is enkele jaren geleden een nieuw huis gebouwd. Daar wonen Ellada Obodovskaya (34) en Michael Baten (36) met dochtertje Mona (2,5). Een tweede kindje is op komst (of toch nog bij het ter perse gaan van dit artikel). "Heel toffe mensen", vertellen Rosa en José enthousiast. Rosa: "Tijdens de bouwwerken van hun huis ging ik regelmatig kijken. De metsers konden bij mij water nemen, in mijn kelder lagen de elektriciteitskabels." Kortom: het contact was er al, nog voor de nieuwe bewoners het huis betrokken. "En toen Mona geboren is, mochten we zelfs naar de babyborrel!"

**"We missen het
dorpsgevoel van
vroeger"**

Michael is ingenieur en werkt bij een groot bedrijf in de haven van Antwerpen, Ellada baat het salon 'Beauty By Ellada' uit in hun woning in de Kouter. Ze is een gediplomeerd haarstyliste en make-up artieste, met een grote passie voor bruidskapsels en bruidsmake-up. Helaas is de zaak door de coronacrisis al een behoorlijk lange tijd gesloten. Ellada bleef echter niet bij de pakken zitten en startte tijdens de verplichte sluiting met online workshops.

Michael en Ellada leerden mekaar kennen toen ze als jonge twintigers op reis waren in Bulgarije. Ellada komt uit Rusland, Michael uit Zellik (bij Brussel), en na die reis waarop ze mekaar ontmoetten, hebben ze een paar jaren gependeld om mekaar te kunnen zien. "Uiteindelijk hebben we beslist om ons te settelen in België", vertelt Michael. Het koppel woonde eerst een aantal jaren in een appartement in Merksem, maar toen ze droomden van een gezin, begonnen ze te zoeken naar een woonplaats die

niet à te ver rijden was voor de ouders van Michael, en toch ook dichtbij Antwerpen. Zo belandden ze uiteindelijk in Leest. "Het is hier een ideale locatie, want alles is dichtbij, alles is goed bereikbaar." Voor Ellada was het vooral belangrijk om toch nog in de buurt van een stad te wonen. "In Rusland groeide ik op op het platteland, maar als twintiger woonde ik in Sint-Petersburg, de tweede grootste stad van Rusland. Ik wilde de stad niet volledig lossen."

Ze wonen erg graag in Leest. "We kwamen hier kijken naar een huis, en ik voelde onmiddellijk een klik met het dorp", vertelt Ellada. "Het is ook fijn dat alles hier zo dichtbij is. Ik geraak overal snel met de fiets!"

Dankzij het kapsalon kent Ellada al wel behoorlijk wat mensen in Leest. Ook Michael zou wel graag nog wat meer mensen in de buurt leren kennen, maar beseft ook dat dat in deze tijden niet zo gemakkelijk is.

"Een buurtfeest, zoals Rosa voorstelt, zou inderdaad een tof initiatief zijn", zegt Michael. "Het lijkt alsof de drempel bij jonge mensen hoger ligt om snel contact te leggen met anderen. Maar de tijden zijn ook gewoon totaal veranderd: vroeger zagen mensen mekaar in de kerk, nu speelt ons sociaal leven zich veel meer online af. Stel dat er geen internet zou zijn, dan zouden we veel meer buitenkomen en andere manieren zoeken om sociaal contact te hebben. Je kan die evolutie ook niet meer terugdraaien."

Het is dus niet zo dat ze alle burens in de Kouter kennen, maar met buurvrouw Rosa en ook met overbuurvrouw José hebben ze wel veel contact. "We slaan regelmatig een praatje", vertelt Ellada. "Omdat Rosa van hier is, kan ze me vertellen waar ik best ga voor de beste mosselen, voor kledingreparaties... heel handig!" lacht Ellada. Op die manier geraakt het koppel steeds beter gesetteld in het dorp waar ze nu een viertal jaren wonen. Ellada: "Ik woon nu acht jaar in België, en ik ben in elk geval zeker dat ik niet meer terug naar Rusland wil. Natuurlijk voel ik wel dat mijn mentaliteit altijd voor een groot deel Russisch zal blijven, maar toch kijk ik ook al met andere ogen naar mijn thuisland. En dan denk ik: nee, hier is het toch beter."

Worden gemist

2020 was een jaar waarin we van veel mensen afscheid moesten nemen. We vernamen het overlijden van deze Leestenaars:

Joanna (Irma) De Smet, echtgenote van Marcel Van Hoof, moeder van Maggy en Ronny, werd geboren in 1933 in Kapelle-op-den-Bos en overleed thuis in Leest op 14 december 2020.

Josefien Diddens, weduwe van Jaak Van Nobelen, moeder van Erwin en Sigrid (+) werd geboren in Leest op 6 augustus 1933 en overleed in Kapelle-op-den-Bos op 22 oktober 2020.

Paul Polspoel, echtgenoot van Victoire Maes, moeder van Marc, werd geboren in Leest op 24 september 1941 en stierf onverwacht thuis in Leest op 17 november 2020.

Renilde Polfliet, echtgenote van Gustaaf Tuyaerts, moeder van Jurgen en Gert, werd geboren in Lembeek op 31 maart 1946 en overleed in Mechelen op 23 november 2020.

Georges Lefever, echtgenoot van Marina Selleslagh en vader van Sally en Sofie, werd geboren in Leest op 25 augustus 1953 en overleed te jong op 10 oktober 2020.

Lea Van Reet, weduwe van Juul Wouters, Marina en Danny, werd geboren te Duffel op 18 juni 1937 en stierf thuis in Leest op 23 december 2020.

Octavie Geerts, weduwe van Eugene Van Kerkhoven en moeder van Florent (+) werd geboren in Leest op 24 oktober 1923 en overleden in Mechelen op 7 januari 2021.

Wil u het overlijden van een familielid melden dan kan dit door het zenden van een overlijdensbericht naar iedereenleest@leest.be of p/a Kouter 116 2811 Leest.

Uit de bloemkolen

Op de meeste plaatsen worden ze door de ooievaar gebracht, maar in Leest komen de baby's uit de bloemkolen natuurlijk. Dit schatje heet Nime en ze werd geboren in Leest (ja, in Leest!) op 28 juli 2020. Haar trotse ouders zijn Elke Lamberts en Koen Machielsens en ze wonen in de Kouter.

Willen jullie ook graag de geboorte van jullie spruit melden in onze krant? Stuur dan een mail naar iedereenleest@leest.be of stuur een geboortekaartje naar Iedereen Leest, p/a Kouter 116 2811 Leest.

MAANSTANDEN

Februari 2021 - April 2021

Volle maan	28 januari 2021 20:18:35u 383.977 km
Laatste kwartier	4 februari 2021 18:38:42u 363.344 km
Nieuwe maan	11 februari 2021 20:08:11u 387.210 km
Eerste kwartier	19 februari 2021 19:49:06u 404.411 km
Volle maan	27 februari 2021 09:19:36u 374.706 km
Laatste kwartier	6 maart 2021 11:23:32u 365.863 km
Nieuwe maan	13 maart 2021 06:02:37u 396.377 km
Eerste kwartier	21 maart 2021 15:41:46u 398.986 km
Volle maan	28 maart 2021 20:50:04 367.679 km
Laatste kwartier	4 april 2021 12:04:12 371.822 km
Nieuwe maan	12 april 2021 04:32:56 402.957 km
Eerste kwartier	20 april 2021 09:00:01 390.539 km

MUZIEKTIP

Fly me to the Moon - Julie London

Resultaten kerstwedstrijd

Maak van Leest een sfeervol Kerstdorp!

De winnaars van de wedstrijd voor kerstverlichting en -versiering ontvingen ondertussen hun prijs. Nogmaals bedankt aan de gulle sponsors!

CATEGORIE MOOISTE KERSTVERLICHTING:

1. Fam. Van der Putten - De Geyter, Vinkstraat 2, Leest
PRIJS: gourmetschotel van Slager Cremie
2. Fam. Van Roy-Seghers, Vinkstraat 78, Leest
PRIJS: wijn van Vinoteka Xpertvinum
3. Fam. Van Damme - Henderickx, Vinkstraat 38, Leest
PRIJS: groente- en fruitmand van webwinkel Versengezond
4. Fam. Brabants- Verbruggen, Vinkstraat 42, Leest
PRIJS: groentemand van Hoewwinkel 't Hertsveldt

CATEGORIE KINDEREN

1. Kinderen van Veronique Crouchs, Wagenmakerstraat 26, Leest
PRIJS: snoep pakket van Proxy Delhaize
2. Sem Van Waeyenberghe
PRIJS: snoep pakket van Proxy Delhaize

MOOIE PRIJZEN
GESCHONKEN DOOR
ONZE LEESTSE
HANDELAARS

• COLOFON •

Deze Iedereen Leest is een initiatief van de Dorpsraad van Leest, met steun van stad

Teksten: Leo De Nijn
Bart Lauwens
Karen Vandermeulen
Machteld Verbruggen
Erwin Van Nobelen

Archief: Marcel Van Hoof

Tekeningen: Bart Lauwens

Foto's: Paul van Roy

Vormgeving: designworks

Contact: iedereenleest@leest.be

Vu. Machteld Verbruggen, Kouter 116, 2811 Leest.

ZOEKER

Zoek de verticale woorden onder de Cupidopijlen en je weet hoe Leest er tijdens het jaareinde uitzag!

1. Zij gaan graag naar school en naar de chiro.
2. Machine die u alles over Leest laat weten of bezorgd?
3. Groep vrijwilligers die zich inzet voor onze Leestse gemeenschap?
4. Begin van je schoolcarrière voor de kleuterklas?
5. Stroomt door de Zennebedding, zit in de P.I.D.P.A.- toren en valt af en toe met bakken uit de lucht?

Succes !

Antwoord vorige zoeker: CHIRO LEEST

